

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka Pardubice rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bořivoje Hájka a soudců JUDr. Šárky Hůrkové, Ph.D., a Mgr. Radka Kopsy ve věci péče o

nezletilého:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený kolizním opatrovníkem město Chrudim, IČO 00270211
sídlem Resselovo náměstí 77, 537 01 Chrudim

matka:

██████████, narozená dne ██████████
bytem ██████████
zastoupená JUDr. Petr Gallat, advokát
sídlem Filištinská 145, 537 01 Chrudim

otec:

██████████, narozený dne ██████████
bytem ██████████
zastoupený JUDr. Martina Švejdová, advokátka
sídlem Svaté Anežky České 32, 530 02 Pardubice

o významné záležitosti nezletilého,

o odvolání matky proti rozsudku Okresního soudu v Chrudimi ze dne 27. 1. 2025,
č.j. 0 P 197/2022-291,

takto:

I. **Rozsudek okresního soudu se potvrzuje.**

II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.**

Odůvodnění:

1. Citovaným rozsudkem okresní soud ve výroku I dal souhlas otci za matku nezletilého k očkování nezl. ██████████ dle doporučení ██████████, z Fakultní nemocnice v ██████████, Ústavu Imunologie Fakultní nemocnice v ██████████, ambulance očkování, se sídlem ██████████

Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

████████ s tím, že očkování nezletilého ██████████ proběhne ve Fakultní nemocnici v ██████████, v Ústavu Imunologie Fakultní nemocnice v ██████████, ambulance očkování, dle očkovacího plánu ██████████: aplikací II. dávky očkování, pokračovat slabší čtyřvaksinou Infanrix Hib (tetanus, záškrt, černý kašel a hemofilu B), následně poté za 2 měsíce pokračovat v očkování vakcínou Adacel Polio (pro děti starší 4 let) s nižší koncentrací všech složek vakcíny. Poslední dávka Adaceli Polio poté za 6 měsíců, tedy již před dovršením 5 let věku, po ukončení tohoto očkování bude provedena kontrola postvakcinační imunity v očkovací ambulanci Fakultní nemocnice v ██████████ Ústavu imunologie. V této 6-ti měsíční pauze doplnit očkování I. dávkou MMR vakcíny (spalničky, zarděnky, příušnice). Následně očkování 2 dávek vakcíny proti žloutence B (Engerixu) v odstupu 2-3 měsíců. V odstupu 6-10 měsíců po I. MMR vakcíně poté aplikovat II. dávku MMR vakcíny. Poslední očkování následuje v 10. letech věku, opět další dávkou Adacelu Polio. Ve výroku II okresní soud žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení.

2. Okresní soud takto rozhodl na návrh otce, neboť rodiče se neshodli na očkování nezl. ██████████. Otec požadoval pokračování v základním očkování nezletilého, které matka odmítla z důvodu zdravotních rizik pro nezletilého. Opatrovník se k návrhu otce připojil. Matka poukázala na jí tvrzenou negativní alergickou reakci nezletilého po první dávce hexavakcíny a dále na jeho diagnózu diabetu 1. typu, která vznikla v průběhu řízení. Uvedla, že není proti očkování, ale k ochraně zdraví nezletilého ho chce očkovat monovakcínou, případně individuálně. Současně namítla, že u nezletilého dosud není hladina cukru a diabetes stabilní, ale vyskytují se u něho a často se opakují hypoglykemické záchvaty. Diabetes tedy není u nezletilého zkompenzován a je třeba vyčkat na ustálení hladiny cukru. Matka také požadovala ujištění, že očkování bude pro nezletilého bezpečné, případně že bude zaručeno, že aplikované vakcíny budou bezpečné.
3. Okresní soud vycházel z provedeného dokazování, zejména lékařských zpráv o zdravotním stavu nezletilého (jeho ošetřujících lékařů ██████████ a ██████████ i sdělení očkovacího centra Fakultní nemocnice v ██████████ na dotaz matky). Dále do řízení přibral zkušenou odbornou lékařku ██████████ z Fakultní nemocnice ██████████ Ústavu imunologie, které zadal podání odborného vyjádření ohledně možného očkování nezl. ██████████ příp. stanovení individuálního očkovacího plánu vzhledem k jeho zdravotnímu stavu. Tuto lékařku také po analogickém poučení jako znalkyně podrobně vyslechl. Na základě toho okresní soud vycházel z toho, že ██████████ nezl. ██████████ vyšetřila ve FN ██████████, Ústavu imunologie, a podle výsledků tohoto vyšetření stanovila individuální očkovací plán nezletilého přizpůsobený jeho zdravotnímu stavu. Dle závěrů ██████████ je nezl. ██████████ v kompenzovaném stavu diabetu a očkování je možné. Matkou tvrzená reakce na očkování ze dne 20. 4. 2021, kdy nezl. ██████████ ve věku 4 měsíců dostal I. a II. dávku tzv. Hexavakcíny, nebyla závažná postvakcinační reakce, ale pravděpodobně to byl afektivní záchvat, který nezanechává reakci a objevuje se do 4 let věku u dětí jako reakce na bolest - při vpichu. Diabetes, který se u nezl. ██████████ objevil až v dubnu 2023, tj. v odstupu více než tři měsíce po uvedeném očkování hexavakcínou, není v příčinné souvislosti s tímto očkováním. Dle závěrů přibrané odborné lékařky tak lze nezl. ██████████ očkovat podle okresním soudem stanoveného schématu individuálního očkovacího plánu provedeného ve Fakultní nemocnici ██████████ a toto očkování je pro nezletilého vhodné a bezpečné.
4. Při právním posouzení okresní soud odkázal na § 877 o.z., v jehož smyslu se rodiče v dané věci nedohodli na významné záležitosti nezl. ██████████. Okresní soud dále vycházel z toho, že očkování podle § 46 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve spojení s vyhláškou č. 537/2006 Sb. je povinné. Takto je zákonem vymezeno základní očkování a přeočkování a k povinným hrazeným očkováním v rámci tzv. očkovacího kalendáře pro nezletilé děti a dorost patří očkování proti záškrtu, tetanu, černému kašli, dětské obrně, virové hepatitidě (žloutenka) B, hemofilové nákaze B, spalničkám, zarděnkám a příušnicím. V dané věci se takto jedná o povinné očkování nezl. ██████████. Okresní soud dospěl k závěru, že toto povinné očkování je v nejlepším zájmu nezletilého, a to jak z hlediska ochrany zdraví před závažnými infekčními nemocemi (např. tetanus, Shodu s prvopisem potvrzuje ██████████.

černý kašel, záškrť, spalničky), tak z hlediska jeho sociálního začlenění v rámci rodiny a kolektivu (školky, tábora, soustředění apod.), tak z hlediska prevence a přínosů očkování jako ochrany před závažnými infekčními nemocemi. Jako nadbytečný zamítl okresní soud návrh matky na výslech jí označených lékařek zabývajících se negativními následky po očkování - [REDAKCE] a [REDAKCE]. K tomu zdůvodnil, že jejich vyjádření by vycházelo jen z obecných závěrů, nikoliv z odborného individuálního vyšetření nezletilého [REDAKCE] tak, jak k němu došlo přibranou odbornou lékařkou [REDAKCE] ve Fakultní nemocnici [REDAKCE]. Postup a schéma očkování nezletilého dle výroku I. tak bylo stanoveno na základě individuálního lékařského posouzení nezletilého a se zohledněním jeho aktuálního zdravotního stavu, věku a skutečnosti, jaká dávka hexavakcíny mu již byla aplikována. Okresní soud proto dospěl k závěru, že takto stanovené schéma očkování s jeho realizací ve Fakultní nemocnici v [REDAKCE], Ústavu imunologie - ambulanci očkování, nezletilému poskytne maximální lékařskou péči a ochranu jeho života a zdraví do budoucna.

5. O náhradě nákladů řízení okresní soud rozhodl dle § 23 z.ř.s. zahájeno i bez návrhu a soud současně neshledal okolnosti případu odůvodňující přiznání nákladů řízení některému z účastníků.
6. Proti citovanému rozsudku podala matka včasné odvolání, v němž setrvala na svých námitkách a postojích vyjádřených již v řízení před okresním soudem. Zdůraznila zdravotní stav nezletilého [REDAKCE] který trpí diabetem 1. typu jako autoimunitním onemocněním, které propuklo nikoliv postupně, ale výrazně ve velmi krátké době v dubnu 2023 a jeho důvody nebyly zjištěny. Následně matka namítla, že k propuknutí diabetu u nezletilého nedošlo v dubnu 2023, ale až v dubnu 2024. Namítla, že očkování může zhoršit zdravotní stav nezletilého, když je spojeno se stresem a s aplikací látek obsažených ve vakcínách. Přitom nebylo dostatečně posouzeno, jak by organismus nezletilého reagoval. Matka současně namítla, že má nezletilého [REDAKCE] svěřeného do své péče a plně se mu věnuje, a proto je pouze v její kompetenci rozhodnout o jeho očkování. Uvedla, že očkování neodmítá obecně, ale považuje ho za rizikové a nevratné. Proto požadovala náležité odborné posouzení a individuální přístup vzhledem ke konkrétnímu zdravotnímu stavu nezletilého. Přitom trvala na provedení individuálního a komplexního zdravotního a imunologického posudku nezletilého [REDAKCE] s tím, že k vyšetření nezletilého dosud došlo jen částečně. Namítla, že okresní soud se nesprávně spokojil jen s vyjádřením [REDAKCE], která není nezávislá, neboť pracuje v očkovacím centru, a její vyjádření je jednostranné a neúplné. Nesprávně proto nepřipustil znalecký posudek a další navržené odborníky. Matka zároveň požadovala doložení - záruky bezpečnosti očkování, resp. vakcín, které mají být aplikovány, tedy jednoznačné potvrzení, že očkování nepovede ke zhoršení zdravotního stavu nezletilého [REDAKCE] u něhož měla za to, že je odůvodněna předběžná opatrnost, odklad, resp. neočkování. K tomu se dovolávala rozhodnutí soudů o zdravotních výjimkách z očkování a také e-mailové zprávy [REDAKCE] podané na její žádost a dle jejích podkladů. Uzavřela, že benefit očkování není zaručen, když dětská populace není zdravější. Současně namítla, že očkování není upraveno zákonem, ale jen vyhláškou č. 537/2006 Sb., a to v rozporu s citovanou judikaturou Ústavního soudu (např. Pl. ÚS 19/14), podle níž musí být zásahy do základních práv stanoveny zákonem. Dle matky tak napadený rozsudek porušuje judikaturu Evropského soudu pro lidská práva, její rodičovská práva a právo na spravedlivý proces, neboť nerespektuje individuální zdravotní stav nezletilého [REDAKCE] a právo matky chránit zdraví svého dítěte. Dle matky očkování není povinností jednoznačně stanovenou pro všechny děti, ale je doporučením, které nelze vynucovat a které je plně v odpovědnosti matky jako rodiče, který má nezletilého svěřeného do péče. Proto matka navrhla zrušení napadeného rozsudku a zamítnutí návrhu otce, nebo vrácení věci okresnímu soudu k dalšímu řízení.
7. Otec navrhl potvrzení napadeného rozsudku, jehož závěry považoval za úplné a správné s tím, že vycházejí z podložených a náležitě odůvodněných odborných závěrů [REDAKCE]. Takto byl dostatečně a řádně zohledněn konkrétní zdravotní stav nezletilého [REDAKCE], zejména jeho diabetes 1. typu, který se nerozvinul v příčinné souvislosti s očkováním. Nezletilý je v kompenzovaném stavu. Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

a stanovené individuální schéma očkování je možné. Znalecký posudek je vzhledem k dlouhodobě odbornosti a specializaci [REDAKCE] nadbytečný, stejně jako výslech matkou navrhovaných lékařek, jejichž názory nejsou založeny na individuálním vyšetření nezletilého. Otec namítl, že matka nejedná v zájmu nezletilého a ochrany jeho zdraví. Očkování odmítala již dříve od r. 2021, tedy jen ve snaze prokázat neblahé účinky vakcín. Přitom matka jednostranně zdůrazňuje rizika očkování a ignoruje rizika infekcí, kterým je konkrétně nezl. [REDAKCE] jako nemocný s diabetem dle odborných studií více vystaven. Současně otec zcela odmítl tvrzení matky, že rozhodování o očkování nezletilého náleží pouze jí jako pečující osobě, když zdůraznil, že rodičovská odpovědnost, včetně péče o zdraví dítěte, náleží stejně oběma rodičům. Jako nedůvodné odmítl také námitky o nezákonnosti povinnosti očkování s tím, že citovaná judikatura Ústavního soudu (včetně nálezu Pl. ÚS 19/14) naopak potvrzuje ústavní konformitu právní úpravy očkování na základě zákona a prostřednictvím vyhlášky.

8. Opatrovník navrhl ve shodě s návrhem a vyjádřením otce potvrzení napadeného rozsudku s tím, že vychází ze závěrů specializované lékařky a je v zájmu nezletilého.
9. Krajský soud přezkoumal citovaný rozsudek v celém rozsah v souladu s § 212 a § 212a o.s.ř., a to jak z pohledu odvolacích námitek, tak z důvodů v odvolání neuvedených, a dospěl k závěru, že odvolání matky není důvodné.
10. Okresní soud ve věci provedl v potřebném rozsahu řádné dokazování, které náležitě, úplně a logicky zhodnotil. Na základě toho dostatečně a správně zjistil rozhodné skutečnosti, učinil správné skutkové závěry a dospěl k příslušným právním závěrům, podle nichž také správně rozhodl a své rozhodnutí náležitě, srozumitelně a přesvědčivě odůvodnil. Krajský soud proto na odůvodnění i na skutkové a právní závěry okresního soudu odkazuje a k odvolacím námitkám dodává následující.
11. V odvolacím řízení bylo z vyjádření rodičů zjištěno, že nedošlo k podstatné změně rozhodných skutečností. Bylo pouze zjištěno, že o předcházejícím víkendu, kdy v pátek byl nezl. [REDAKCE] matkou předán do péče otce, došlo k tomu, že prostřednictvím čipu, který byl nezletilému aplikován předchozí den ve čtvrtek, byla večer, resp. kolem půlnoci oběma rodičům aplikací v mobilním telefonu hlášena velmi nízká hladina cukru v krvi nezletilého. To bylo otcem ihned řešeno zvýšením cukru u nezletilého a změřením jeho hladiny a dále také za pomoci lékařské záchranné služby a podrobného lékařského vyšetření nezletilého v nemocnici. Přitom byl zdravotní stav nezletilého shledán stabilizovaný a v pořádku. Dle otce to bylo zapříčiněno špatným čipem, který nezobrazoval správné hodnoty a který proto bude v diabetickém centru reklamován. Dle matky to potvrzuje důvodnost jejích obav a současný stav rozkolísanosti diabetu u nezl. [REDAKCE] který již sám o sobě ohrožuje zdraví nezletilého a vylučuje očkování, které je spojeno s dalším stresem. Dle matky opak nebyl prokázán. Dále měla za to, že otec na nastalou situaci reagoval až na její telefonát a že se konkrétní informace dozvěděla opožděně.
12. Krajský soud proti odvolacím námitkám matky shledal, že okresní soud správně vycházel z odborných závěrů lékařky [REDAKCE], které jsou řádně, dostatečně a věrohodně podloženy dalšími provedenými důkazy, zejména lékařskými zprávami o konkrétním zdravotním stavu nezl. [REDAKCE] a vlastním vyšetřením zdravotního stavu nezletilého [REDAKCE] ve Fakultní nemocnici [REDAKCE], Ústavu imunologie. Současně je zřejmé a z veřejně dostupných zdrojů obecně známé, že [REDAKCE] má odpovídající potřebnou odbornost založenou na jejím vzdělání a dlouhodobé praxi se specializací v oblasti očkování osob, včetně nezl. dětí, se zvláštním, resp. komplikovaným zdravotním stavem, neboť je dlouhodobě odborně, teoreticky i prakticky činná s uvedenou specializací, včetně této její odborné činnosti v takto specializované očkovací ambulanci. Okresní soud proto v souladu s § 127 o.s.ř. provedl důkaz odborným vyjádřením [REDAKCE] jako náležité odborně specializované lékařky, včetně jejího podrobného výsledku po odpovídajícím analogickém poučení jako odbornice, resp. znalkyně. Její podrobný Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

výslech byl řádně proveden za přítomnosti účastníků, kteří tak měli možnost doplnit tento důkaz vlastními konkrétními dotazy, čehož dle protokolu o jednání okresního soudu ze dne 20. 1. 2025 využili. Okresní soud přiléhavě z odborných závěrů [REDAKCE] vycházel, když je zřejmé, že neopomněl ani náležité a logické zhodnocení takto řádně provedeného důkazu v souladu s § 132 o.s.ř. jak jednotlivě, tak ve vzájemných souvislostech s ostatními provedenými důkazy a s přihlédnutím ke všemu, co vyšlo v řízení najevo a co uvedli účastníci. Oproti námitkám matky tak nelze okresnímu soudu z hlediska učiněných skutkových zjištění a závěrů ničeho vytknout.

13. Krajský soud dodává, že pro provedení jiného odborného vyjádření či pro podání znaleckého posudku nelze shledat žádné potřebné důvody, které nevyšly najevo ani v průběhu řízení, ani je nelze dovodit z konkrétních tvrzení účastníků. V dané věci tak nelze shledat žádnou odbornou skutkovou složitost věci, pro kterou by ve smyslu § 127 odst. 1, věta druhá, o.s.ř. nebyl procesní postup okresního soudu postačující. Současně nelze dovodit ani žádné konkrétní skutečnosti, které by odůvodňovaly vznik pochybností o správnosti podaného odborného vyjádření přibrané specializované lékařky. Takové pochybnost nejsou způsobilé odůvodnit ani vznesené námitky matky, které nejsou opřeny o žádné konkrétní, resp. objektivní a prokázané skutečnosti, ale zjevně vycházejí (jen) z nepodloženého či neprokázaného subjektivního přesvědčení matky, pro které provedeným dokazováním nebyly prokázány žádné, natož dostatečně a přesvědčivě skutečnosti. Takto bylo zejména vyvráceno, že u nezl. [REDAKCE] došlo ve věku 4 měsíců k ohrožující, nežádoucí či jinak nepřijatelné reakci po prvním očkování hexavakínou, a dále byla vyvrácena i možná příčinná souvislost mezi tímto očkováním a rozvinutím diabetu 1. stupně u nezletilého. K tomu je třeba zdůraznit, že dle provedených důkazů došlo k projevům diabetu u nezl. [REDAKCE] v dubnu 2023, tedy se značným časovým odstupem od prvního očkování nezletilého v dubnu 2021, který dle přesvědčivých a podložených odborných lékařských závěrů, včetně specializované lékařky [REDAKCE]. [REDAKCE] vylučují matkou jen subjektivně dovozovanou a tvrzenou příčinnou souvislost. Až v odvolacím řízení pak matka změnila své tvrzení tak, že k propuknutí diabetu u nezletilého došlo (až) v dubnu 2024, což je však ve zjevném rozporu s náležitě prokázaným skutkovým stavem, tedy se takové tvrzení matky není pravdivé, příp. je jen účelové.
14. Krajský soud současně uzavřel, že na prokázaný skutkový stav nemá žádný vliv ani událost, k níž došlo před ústním jednáním odvolacího soudu. Z konkrétních skutečností, které byly účastníky tvrzeny, vyšly najevo a byly krajským soudem zjištěny, nelze dovodit žádnou podstatnou změnu prokázaných rozhodných skutečností, zejména podstatnou změnu konkrétního zdravotního stavu nezletilého. I dle tvrzení matky je nezletilý nadále stejně léčen užíváním inzulínu v předcházejících (čtyřech či pěti) denních dávkách, při kterých bylo prokázáno, že je zdravotní stav nezletilého zásadně kompenzovaný a stabilizovaný. Na tento závěr nemá, resp. nemůže mít vliv jen to, že nadále, resp. stále je třeba u nezletilého náležitě a pravidelně sledovat hladinu cukru v krvi tak, jak to odpovídá jeho diagnostikovanému diabetu 1. stupně, pro který je nezl. [REDAKCE] nadále léčen a pravidelně odborně sledován.
15. Současně je třeba oproti námitkám matky uvést, že pro rozhodnutí v této věci není a ani nemůže být rozhodný momentální (okamžitý) zdravotní stav nezl. [REDAKCE]. Ten je v souladu s citovanou zákonnou úpravou (§ 46 odst. 2 zákona č. 528/2000 Sb.) rozhodný a je povinností jej náležitě zohlednit příslušným lékařem (až) v době vlastní realizace stanoveného očkování nezl. [REDAKCE], tedy při, resp. před vlastní aplikací očkovací látky. Jedná se tak o obecně stanovenou zákonnou povinnost při očkování každé osoby, tedy i nezl. dítěte, která na rozhodnutí této věci nemá skutkový ani právní vliv.
16. Zcela odmítnout je třeba rovněž veškeré námitky matky o tom, že jako rodič, jemuž byl nezl. [REDAKCE] svěřen do péče, má výhradní či výlučné právo rozhodovat o očkování nezletilého v rámci péče o jeho zdravotní stav. Taková námitka matky je zjevně mylná a rozporná se zákonnou úpravou rodičovské odpovědnosti dle § 855 a násl. o.z., která náleží oběma rodičům stejně (§ 865 odst. 1 o.z.). Proto okresní soud zcela správně odkázal na § 877 o.z., který v souladu s uvedenými závěry Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

vychází z toho, že rodiče se o významné záležitosti jejich dítěte se zřetelem k jeho zájmu dohodnou. Jen v případě, že k takové dohodě rodičů nedojde, rozhodne na návrh rodiče soud s tím, že to platí i tehdy, vyloučil-li jeden rodič z rozhodování o významné záležitosti dítěte druhého rodiče. Za významnou záležitost se pak považují zejména nikoliv běžné léčebné a obdobné zákroky, tedy ve shodě se závěry okresního soudu také prokázaná a nesporná neshoda rodičů v této věci ohledně očkování nezl. [REDAKCE] Skutečnost, že nezletilý byl svěřen do péče matky, která o něho pečuje, proto není relevantní.

17. Krajský soud dále přisvědčil přiléhavě zdůvodněným právním závěrům okresního soudu, že předmětné očkování nezl. [REDAKCE] je upraveno jako tzv. povinné dle zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve spojení s prováděcí vyhláškou č. 537/2006 Sb., vydanou na základě tohoto zákona a v jeho mezích. Takto stanovená povinnost podrobit se zákonem vymezenému očkování je souladná s ústavním pořádkem a není v rozporu s přirozenými a základními lidskými právy, včetně toho, že je řádně uložena zákonnou a ústavně konformní formou, která není v rozporu ani s mezinárodně, resp. evropsky chráněnými a zaručenými přirozenými lidskými právy. Tyto závěry plně potvrzuje ustálená rozhodovací praxe Ústavního soudu ČR tak, jak na ni poukázali oba rodiče s tím, že matka z ní však vyvodila zjevně nesprávně, mylně či účelově nepřiléhavé odlišné závěry, kterým proto nelze přisvědčit. K tomu lze nad rámec rozhodnutí konkrétně citovaných rodičů odkázat na shodné, resp. obdobné, závazné a nosné závěry nálezů Ústavního soudu sp.zn. Pl. ÚS 16/14 ze dne 27. 1. 2015, sp.zn. II.ÚS 725/18 ze dne 8. 10. 2018, sp.zn. IV.ÚS 2530/20 ze dne 27. 4. 2021 či sp.zn. I.ÚS 1253/14 ze dne 22. 12. 2015.
18. Lze shrnout, že ustálené závěry Ústavního soudu vycházejí z toho, že institut očkovací povinnosti je jako omezení základního práva dle citované ústavně konformní zákonné úpravy doprovázen potřebnými zárukami, jež minimalizují jeho zneužití a vylučují lékařský výkon v případě, že nejsou dány podmínky pro jeho provedení, když takovou garanci je právě právní úprava § 46 (odst. 2 a 3) citovaného zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví. Dle Ústavního soudu představuje očkování obecně, jako prostředek imunizace proti vybraným nákazám, společenský benefit vyžadující sdílenou odpovědnost členů společnosti, tedy určitý akt sociální solidarity od těch, kteří podstupují riziko, v současném majoritně přijímaném vědeckém poznání však označovaném za minimální, aby ochránili zdraví celé společnosti. Očkování dostatečné většiny populace totiž zabraňuje šíření nákazy vybraných nemocí, čímž poskytuje ochranu nejen těm, kteří byli očkovaní. Čím vyšší je podíl neočkovaného vůči očkovanému obyvatelstvu, tím vyšší je také riziko opětovného rozšíření nákazy, a to nejen mezi těmi, kteří dobrovolně odmítli očkování, ale také mezi těmi, kteří nemohli být očkovaní z vážných, zejména zdravotních důvodů. V neposlední řadě je rozšířením nákazy ohrožena i ta část osob, která sice očkována byla, avšak vakcinace v jejich případě nedosáhla požadovaného efektu. Z těchto důvodů je podrobení se očkování považováno za akt sociální solidarity, který nabývá svého významu s rostoucím množstvím očkovaných, když naopak jako na sociální nespravedlnost by bylo možné nahlížet na případy, pokud by určitá skupina bez závažných důvodů očkování odmítala a čerpala tak výhody, vyplývající z úspěšnosti vakcinace, resp. z ochoty ostatních vzít na sebe ono minimální riziko, které z očkování plyne. Ústavní soud v této souvislosti poukázal též na odůvodnění rozhodnutí Evropské komise pro lidská práva ve věci Acmanne a další proti Belgii, podle kterého lidská solidarita zavazuje jednotlivce, aby se sklonil před veřejným zájmem a neohrožoval zdraví svých bližních, i když jeho život není v nebezpečí.
19. Krajský soud ve shodě s citovanými závěry přisvědčil okresnímu soudu, že v dané věci nebyly prokázány ani nevyšly najevo žádné konkrétní skutečnosti, pro které by očkování nezl. [REDAKCE] bylo z výjimečných závažných důvodů a v souladu s rozhodnými nejlepšími zájmy nezletilého vyloučeno. Naopak bylo prokázáno, že konkrétní zdravotní stav nezletilého nebrání individuálně stanovenému schématu očkování dle výroku I. napadeného rozsudku, který právě individuální zdravotní stav nezletilého náležitě a v souladu se zachováním nejlepších zájmů nezl. [REDAKCE] zohledňuje a je mu přizpůsoben. Odlišné odvolací námitky matky jsou zjevně v rozporu Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE].

s citovanou ustálenou judikatury, neboť vycházejí jen ze subjektivních, tedy objektivně nepodložených a nedůvodných názorů a postojů matky ohledně nedostatečného přínosu či proti platné zásadě solidární povinnosti k očkování, příp. jen z ryze subjektivních obav či přesvědčení matky o ohrožujícím či nedostatečně bezpečném vlivu (dalších) látek v očkovacích vakcínách. Takové postoje a názory proti očkování jsou sice obecně, tedy i krajskému soudu známé, avšak pro rozhodnutí v této věci nejsou dostatečné ani relevantní, neboť jsou v přímém rozporu s většinově přijímanou doktrínou o benefitech a důvodnosti solidární zákonné povinnosti k očkování, která může být prolomena jen ve výjimečných, dostatečně závažných a odůvodněných případech. Takový případ však v této věci nebyl prokázán, ani nevyšel najevo, a proto námitky matky nejsou důvodné a nemohou obstát. Tyto závěry současně odůvodňují i nadbytečnost matkou navrhovaného dalšího dokazování, včetně v odvolacím řízení namítané e-mailové zprávy [REDAKCE], založené rovněž jen na obecném odmítání očkování, očkovacích látek či jejich přínosu.

20. Pro úplnost krajský soud uvádí, že v dané věci nebylo vzhledem k velmi nízkému věku a tím i zjevně nedostatečné potřebné rozumové a volní vyspělosti nezl. [REDAKCE] přistoupeno ke zjištění jeho vlastního názoru, což v dané věci není rozporné s nejlepšími zájmy nezletilého.
21. Ze všech uvedených důvodů krajský soud napadený rozsudek okresního soudu dle § 219 o.s.ř. jako věcně správný potvrdil, a to v celém rozsahu, neboť také o náhradě nákladů řízení okresní soud rozhodl po skutkové i právní stránce příslušně a správně.
22. Současně krajský soud dle § 224 odst. 1 a § 23 z.ř.s. rozhodl o náhradě nákladů řízení, kterou rovněž žádnému z účastníků nepřiznal, neboť jiné rozhodnutí konkrétní okolnosti věci neodůvodňují.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 3. června 2025

JUDr. Bořivoj Hájek v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]